

Soprano

Đỗ Tùng Long

Post.tunglongdo@gmail.com

♩ = 65

Chiều qua, có tiếng dương cầm lẻ loi bên song. Chiều qua,
có nắng êm đềm vương vấn đôi môi. Chiều qua, bên chăn
gối ngát hương tóc trầm, ngát hương giấc mơ phấp phù, và tiếng hát ngân lên
thướt tha. Nụ tường vi chiều qua nở ra ái ân, đôi mắt huyền chưa biết
sầu. Nụ tường vi chiều qua chợt nghe nhung nhớ, tiếng hát là đà trong
gió, vút cao mây trời cho đoá sầu mộng mơ lên thơ. Đêm dần buông,
khúc valse Sô-panh ru hồn mênh mang. Đêm chìm xuống,
ánh trăng lấm li tan vào chân mây. Đêm tàn phai, ôi! Tiếng ca
quên lời thơ, chỉ còn mơ màng nốt trầm. Chiều nay, vẫn phấp dương
cầm lẻ loi bên song. Gió đưa tiếng ca buồn về nơi xa xăm.

Soprano

70

Lạnh lùng chiều nay, mưa hoen ướt giấc mơ phẫm phù, tóc xưa đơn côi bóng

76

hình, dòng sông vắng trôi đi tháng ngày. Nụ tường vi chiều nay nở ra nỗi

81

buồn, bao nỗi buồn loang trước thềm. Nụ tường vi chiều nay chìm trong dấu

85

lặng, màn nhung buông cho tiếng hát sầu úa héo hon. Là la la la la la la la lá lá la la là

89

la à a. Tàn phai hôm qua trôi theo miên man dòng tóc buồn.

96

Bên sông thơ, còn em với những chiều xa vắng, ngày khép rồi.